

Milí farníci,

existuje lidové přísloví: „S poctivostí nejdál dojdeš!“ Je to moudrost mnohokrát vyzkoušená a potvrzená našimi předky. Zdá se však, jakoby v dnešní době toto přísloví nějak neplatilo. Nejen proto, že poctiví mnohdy na svou poctivost doplatí. Poctivý člověk bývá většinou slušný. A slušnost se dnes opravdu moc nenoší. Možná proto, že v očích dnešního člověka vypadá jako slabost. A nikdo by přece nechtěl vypadat jako slabý. Alespoň v očích těch druhých.

Místem, kde se silná ramena a arogance – pomíneme-li politiku – nejvíce projevují, jsou zřejmě naše silnice. Snad každý se už na nich setkal s neurvalých chováním agresivních řidičů. Až by měl člověk chuť vrátit to nazpátek! Ale komu? Jinému řidiči či nějakému náhodnému účastníkovi silničního provozu? Tím by se jenom roztočilo kolo pomstychtivosti a nevráživosti jeden k druhému. Naštěstí existuje i jiné přísloví (o jeho existenci jsem pevně přesvědčen), které říká: „S laskavostí nejdál dojdeš!“ Nevěříte?

Nedávno jsem se vracel domů z centra Ostravy. Jel jsem autem, takřka automaticky, když vtom koutkem oka zahlédnu na chodníku dvě policistky a jedna z nich proti mně mává rukou. Okamžitě jsem zpozorněl. Něco jsem provedl? Za kolik to bude? Poli-

cistka však ukazuje rukou, jako když děti na sebe při hře mrkají. Světla! Zapomněl jsem rozsvítit světla! Kolik je za to odebraných bodů? V mžiku jsem ještě stihnul pokynout směrem k uniformě a druhou rukou zapnout světla. Jel jsem dál, ale víc, než pocit ulehčení, že jsem neplatil pokutu a neztratil body, mě zaujalo chování policistky. Mohla jednat nekompromisně a tvrdě. Měla na to plné právo. Jednala však laskavě a s pochopením a dosáhla tím mnohem většího efektu. Pochopil jsem, že i „lidé zákona“ mají srdce a víc, než tresty za přestupky řidičů, je těší pořádek na silnicích.

Tím však můj silniční příběh ještě nekončí. Během necelých pěti minut jsem se přesvědčil, že to přísloví o laskavosti platí. Opět jeden řidič s nezapnutými světly. Když jsem ho upozornil, okamžitě je zapnul a když jsme se míjeli, viděl jsem, jak mně pokynul rukou a usmál se...

Možná je ten příběh trochu naivní. Řeknete: A co vážné přestupky nebo hrubost (nejen) na silnicích, spojená s drzostí? Na to laskavost přece neplatí! To je pravda! Však také laskavosti se nikdo nenaučí den ze dne. S tím se musí začít už od raného dětství...

P. Ladislav Kozubík, farář

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

- 1. listopadu – středa
- 2. listopadu – čtvrtek
- 4. listopadu – sobota
- 5. listopadu – neděle
- 9. listopadu – čtvrtek
- 10. listopadu – pátek
- 11. listopadu – sobota
- 12. listopadu – neděle
- 13. listopadu – pondělí
- 17. listopadu – pátek
- 19. listopadu – neděle
- 21. listopadu – úterý
- 22. listopadu – středa
- 24. listopadu – pátek
- 26. listopadu – neděle
- 30. listopadu – čtvrtek

Slavnost VŠECH SVATÝCH
VZPOMÍNKA NA VŠECHNY
VĚRNÉ ZEMŘELÉ

Památka sv. Karla Boromejského,
biskupa

31. neděle v mezidobí

Svátek Posvěcení lateránské baziliky

Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve

Památka sv. Martina, biskupa

32. neděle v mezidobí

Památka sv. Anežky České, panny

Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice

33. neděle v mezidobí

Památka zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě

Památka sv. Cecílie, panny a mučednice

Památka sv. Ondřeje Dung-Laca,
kněze a druhů, mučedníků

Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE

Svátek sv. Ondřeje, apoštola

MALÁ KATECHEZE – „Dušičky“

Ve čtvrtek 2. listopadu jen málokdo z nás nepostojí v modlitbě nad hrobem svých nejbližších nebo alespoň nezapálí svíci. Budeme vzpomínat na „Dušičky“ – všechny věrné zemřelé.

Tento den je zvláštní památkou. Nenazývá se ani slavností, ani svátkem a přece stojí na stejné úrovni jako např. slavnosti Páně, Panny Marie nebo svátky svatých, které máme v kalendáři.

Vzpomínka na zemřelé patřila již k tradicím antických pohanských národů. Křesťané tyto obyčeje zachovávali do té míry, do jaké byly slučitelné s učením Evangelia. Později se tyto památky spojovaly s modlitbami a se mší svatou.

V počátcích křesťanství se vzpomínka vztahovala vždy ke konkrétnímu zemřelému. S tím, že jeden den v roce byl zasvěcen památce všech zemřelých, se poprvé setkáváme u Isidora ze Sevilly († 636). Vlastní vznik památky „Dušiček“ se datuje roku 998. Tehdy opat Odilo z Cluny přikázal všem svým podřízeným klášterům, aby vždy 2. listopadu slavily památku všech zemřelých věřících. Pak došlo k rychlému rozšíření památky po Francii, Anglii a Německu. V Itálii se tato památka „uchytila“ až později ve 13. století.

V 15. století se ve Španělsku rozšířil zvyk, že kněz má 2. listopadu sloužit tři mše svaté. Papež Benedikt XV. rozšířil v roce

1915 toto pravidlo na všechny kněze církve. Ustanovení platí dodnes, ale kněží již nemusí privilegia tří mší využívat.

Pokud vyšly „Dušičky“ na neděli, dostávala zprvu přednost právě neděle. Od roku 1970

dává misál přednost naopak Vzpomínce na všechny zemřelé. I to svědčí o důležitosti a významu této památky v životě církve.

(Lukáš Volný)

SVATÝ MĚSÍCE

Svatý Lev I. Veliký

Jedním z nejvýznamnějších nástupců sv. Petra na papežském stolci je bezesporu svatý Lev I. Spolu se svatým Řehořem je jediný, kdo dostal příjmení „Veliký“.

O jeho dětství a mládí toho dnes mnoho nevíme. Snad jen to, že přišel na svět počátkem 5. století v Etrurii, dnešním Toskánsku. Další osudy tohoto světce můžeme sledovat až později, když se za papeže Celestina stal arcijáhnem. Po Celestinově smrti byl asi osm let papežem Sixtus III.

a pak již byl zvolen papežem Lev. Svěcení přijal 29. září 440 v Římě.

Hned na počátku svého pontifikátu zahájil svatý Lev Veliký významné změny v papežství. Papežský úřad vnímal jako dědictví Petrovo. Jednou řekl, že „v Petrově následníkovi je ctěn ten, kdo sjednocuje na věky péči pastýřů s ochranou ovcí jemu svěřených a i u nehodného nástupce nepozbývá nic ze své hodnosti“.

Svatý Lev také bojoval za čistotu víry proti řadě bludných učeních a jeho zásluhou se na koncilu v Chalkedonu r. 451 prosadil názor, že v Kristu jsou dvě přirozenosti, božská i lidská.

Snad nejvýznamnější událost Lvova života se pojí s Římem. Při vpádu Hunů v roce 452

dokázal vyjednat s vojevůdcem Attilou ušetření města. Hunové jinak procházeli celou zemí a nemilosrdně vraždili a pálili. Při dalším vpádu, tentokrát Vandalů, sice Lev město nezachránil od plnění, jeho zásluhou však byly ušetřeny životy římských občanů a město nebylo zapáleno. Tím se stal pro Římany nesmrtelným hrdinou.

Ve své době byl Lev zcela jednoznačně nejvýznamnější osobností veřejného života. Jeho pozemská pouť skončila ve věku 60 let 10. listopadu 461 v Římě. Ostatky tohoto velkého papeže jsou dnes umístěny v jednom z oltářů baziliky sv. Petra v Římě a oltář je mu také zasvěcen. V roce 1754 jmenoval papež Benedikt XV. Lva I. církevním učitelem.

Svatý Lev je nejčastěji znázorňován s tiárou a papežským křížem, často také s knihou evangelií. Někdy jej můžeme vidět i s drakem, což ukazuje na záchranu Říma před Attilou.

(Lukáš Volný)

STRÍPKY

O Katolické charismatické konferenci 2006, charismatech a modlitbě za vnitřní uzdravení – část 2.

Význam **modlitby za vnitřní uzdravení** spočívá v tom, že při ní může docházet k odstraňování těch nejzasunutějších důsledků traumat a černých okamžiků našeho života, které jsou mnohdy uloženy hluboko v podvědomí a které mohou být brzdou našeho duchovního růstu, mohou způsobovat v praktickém životě nepřiměřené reakce na určité podněty nebo je člověk neustále spoutáván různými strachy a depresemi. Například, když někdo prožije v dětství úlek při pokousání psem, hadem, znásilnění, alkohol v rodině, ale mohou to být i zkušenosti s východními praktikami, věštěním, okultismem, magií atd. Tato zkušenost nám může po celý zbytek života zapříčinit nepříjemné psychické stavy a fobie. Psychiatr pomocí různých terapií tyto příčiny mnoha duševních poruch může objevit, což pro pacienta také znamená znovu prožít tuto skličující situaci, ale dále jej nechává utlumeného medikamentózní léčbou, která v danou chvíli bývá nevyhnutelná a činnost lékaře mnohdy završuje. Tento způsob však neléčí příčinu, ale snaží se zmírnit pouze její následek, duchovně vede k opětovnému zasunutí příčiny případné deprese zpět z vědomí do podvědomí a časem dále hluboko do nevědomí pacienta.

Jediná moc, která člověka může postupně osvobozovat od těchto černých puntíků a svázaností, která má dovoleno vstupovat do našeho podvědomí s Božím požehnáním, aniž by tam způsobila nějaký nesoulad, je moc a přítomnost Pána Ježíše. Prostřednictvím modlitby za uzdravení a přímluv vede-

ných zkušeným knězem nebo modlitebním týmem, dochází k postupnému odstříhávání těchto černých puntíků a svázaností.

Kolega v práci, kterému jsem celou záležitost popisoval, to (i když je nevěřící) přijal a obratně shrnul slovy: „Funguje to stejně, jako když v počítači zmáčkáš ikonku *vysypat koš*.“ Ano, i když s programy nebo různými soubory již nepracujeme, vyhodili jsme je do koše, stále se v počítači nachází, dokud je někdo definitivně neodstraní, do té doby tam stále zabírají místo a mohou ovlivňovat činnost počítače. Vložit svou víru v Pána Ježíše však neznamená zavrhnout lékařskou vědu. Smyslem modlitby za vnitřní uzdravení je více se otevřít působení Pána Ježíše a odevzdat ty věci, které se nám staly brzdou.

Závěrem si dovolím informovat o tom, že na jaře příštího roku jsou v Koclířově u Svitav plánovány exercicie na téma *Duch Svätý*, které povede Fr. Elias Vella. Součástí programu jsou každodenní mše, přednášky, adorace, závěrečné lurdské požehnání. Každý večer je možno v malých skupinkách využít setkání s P. Eliášem, kdy se modlí na úmysly a za potřeby věřících, za vnitřní uzdravení a osvobození od zlého.

Další informace: cm-fatima.cz nebo na tel. čísle Fatimského apoštolátu v Koclířově: 461 543 164–6, mobil: 724 223 771, 602 763 775. (Pozn: Vzhledem k velkému zájmu o tuto akci je dobré se přihlásit co nejdříve, alespoň na přelomu roku 2006/07 a zajistit si také ubytování v exercičním domě.)

(Radim Prokop)

Poděkování

Sdružení **Nová šance** děkuje všem farníkům, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli na vyhlášenou sbírku potravin pro naše klienty. Někteří lidé přispěli po stránce materiální, někteří po stránce finanční a určitě byli i takoví, kteří si na nás vzpomněli ve svých modlitbách. Jsme sdružení, které není zvyklé jenom přijímat, ale také pomáhat potřebným lidem a organizacím okolo nás.

V minulém měsíci byli naši klienti pomáhat např. v Charitě ve Velkých Hošticích u Opavy, kde vykládali kontejnery, v nichž byly staré počítače, monitory, televize atd. Účastnili se také výletu s „vozíčkáři“ z ústavu z Hrabyně, který organizoval Mgr. Vojta Vlček.

Naši kluci pomáhali vozíčkářům dostat se do různých budov, kde byly schody, pomáhali jim také při jídlu atd. Při tomto zájezdu si mohli kluci uvědomit, že na tom nejsou až tak špatně, jak si kolikrát myslí, naopak, že jsou kolem nich lidé, kteří se mají podstatně hůř. Pomáhali také při stavbě lešení kolem našeho kostela v Třebovicích, jistě budou i pomáhat,

když se práce na kostele budou chýlit ke konci. Byli také pomáhat v Diecézní charitě v Ostravě při nakládání humanitární pomoci, která se vezla na Ukrajinu.

Z těchto akcí je vidět, že se i my snažíme přispívat svou pomocí a prací k radosti druhých lidí. Současně s těmito akcemi se klienti také podílejí na různých pracech na své ubytovně, kde se dokončuje vybudování ústředního topení, budou si sami malovat pokoje a společné prostory, budou také pomáhat při pokládání nových koberců, které se nám podařilo s Boží pomocí získat (jedná se asi o 200 m²).

Za všechny věci a dary, které dostáváme od druhých lidí, se snažíme děkovat Pánu Bohu a Panně Marii při adoracích, které máme každý čtvrtek v kapli v Koblově, kterých se účastníme spolu s našimi klienty. Při těchto adoracích, které trvají asi hodinu a kterých se účastní i otec František z Ostravy-Přívozu, pamatujeme a modlíme se za všechny ty, kteří se nám snaží pomáhat v naší práci.

(Petr Novák)

AKTUALITY Z FARNOSTI

3. 11. 2006 v 19.00 – přednáška dr. Pavla Kuchaře, SDB na téma **SEBEREALIZACE V DNEŠNÍ DOBĚ – II.** část

7. 11. 2006 v 7.30 – mše sv. za † kněze ostravského děkanátu v katedrále Božského spasitele (v rámci rekolekce kněží)

Oznámení

Ministrantské schůzky jsou pravidelně v sobotu v 8.30 na faře.

Výlet s vozíčkáři

Již po několikáté jsem se zúčastnil výletu s vozíčkáři z USP Hrabyně jako dobrovol-

a byl postaven v roce 1891 v místní lidové architektuře. Pak jsme se vydali směrem na

ný asistent. Tento výlet zorganizoval jako vždy pan Mgr. Vojtěch Vlček, pedagog a spisovatel. Výletu se zúčastnilo asi 16 vozíčkářů a další dobrovolní asistenti. Tentokrát byl cíl našeho výletu poutní místo Gruň v Beskydech. Byla krásná a sluncem prosvícená předposlední zářijová sobota a my jsme se po vyložení vozíčkářů z autobusu na Gruni vydali na prohlídku tohoto místa. Byla nám i umožněna prohlídka malého dřevěného kostelíku, který je zasvěcen Panně Marii Pomocnici křesťanů

Bílý Kříž, ale kvůli náročnosti terénu jsme se po několika kilometrech vrátili zpět na Gruň, kde jsme si dopřáli občerstvení. Byl jsem rád, jak byli tito lidé nadšení a šťastní z tohoto dne. Je zajímavé, že co je pro někoho samozřejmostí, může být pro jiného velkým svátkem.

Po návratu v podvečer do Ostravy jsme se stavili na mši svatě v Porubě v kostele svatého Mikuláše.

(Jarek Martykán)

V Beskydech nad 2 000 m nad mořem

V sobotu 23. 9. 2006 zorganizovali Jitka a Tomáš Táborští výlet na Kněhyni pro širší farní veřejnost. Bohužel jsem na nádraží do Svinova dorazila kromě organizátorů už jen já, nicméně výlet se velmi vydařil. Bylo nádherné počasí, babí léto a stále jsme si měli o čem povídat. Cestou nás provázel situační humor. Zdravili jsme se s pocestnými a Tomáš se i občas zastavil na kus řeči. Vzpomněli jsme si na jedno nedělní kázání, kdy otec Ladislav říkal, že ve výšce nad 2 000 m

n. m. je zvykem, že se lidé zdraví, přestože se neznají. Že bychom se nacházeli tak vysoko v Beskydech? Ani jsme se nenašli a dora-

Kříž na vrcholu Kněhyně

zili jsme na vrchol Kněhyně. Nasbírali jsme si trochu borůvek rovnou do pusy, usadili jsme se v trávě a koukali dolů do údolí. Všichni tři jsme chtěli vidět Kněhyňskou jeskyni nejen na mapě, ale i na vlastní oči. Podle mapy jsme šli správně cestou – necestou, ale jeskyni jsme neobjevili. Zato jsme objevili hříby! Vydali jsme se na Čertův

młyn a pak do sedla pod Tanečnicí. Odtud po zelené značce zpět do Kunčic pod Ondřejníkem na vlak. Urazili jsme asi 20 km i s hledáním jeskyně. Pro mne, městského člověka a úředníka v jedné osobě, to bylo příjemné fyzické zničení. Jen doufáme, že nás bude příště víc a že bude ještě veseleji.

(Magda Nováková)

Příběh jednoho života

...tento příběh není určen pouze rozvedeným či jinak ztroskotaným... je určen všem na cestě...

Patnáctileté manželství se rozpadlo... nebylo vystavené na skále...

Odcházela jsem před osmi lety od manžela a syna, celý poznaný svět se zhroutil, Boha jsem neznala... Samota po hříchu, samota bez Boha, myslím, že je to peklo, které může člověk zažít již zde na zemi.

Výčitky, sebeobviňování, neodpuštění... ohromná bolest...

Často jsem na svých toulkách přicházela ke kapličce Panny Marie v Bělském lese, rozžihala svíce a prosila Matku za manžela, za syna, za sebe... Panna Maria mě uvedla na cestu ke svému Synu... přišel čas konverze, svátosti křtu, biřmování...

Přesto, že jsem svůj hřích a bolest vyznala a Pán mi odpustil, nedokázala jsem ve své pýše a sebestřednosti odpustit sama sobě, bolest neodpuštění přetrvávala.

Mám ráda příběh Jób, který mi osvětlil mé hledání a tápání, ukázal mi směr a napomohl mému uzdravení:

Jób na to Hospodinu odpověděl:

*„Uznávám, že všechno můžеш
a že žádný záměr tobě není neproveditelný.
Rač mě vyslyšet a nech mě mluvit:*

budu se tě ptát a poučíš mě.

*Proto odvolávám a lituji všeho
v prachu a popelu.“*

(Jób 42, 1–2, 4, 6)

Proces uzdravování trval celých sedm let. Děkuji Pánu Bohu za jeho milost a trpělivost a také děkuji všem, kdo se za mne a mou rodinu modlili a modlí...

Dnes už vím, že každý vztah, ať v rovině duchovní i té lidské, partnerské, je o KOMUNIKACI a VYDANOSTI.

Nám všem na cestě přeji, aby rostla naše důvěra, víra a naděje a abychom byli trpěliví a ochotni naslouchat, abychom stejně jako Kazatel byli schopni zvolat:

*„Všechno má určenou chvíli
a veškeré dění pod nebem svůj čas.*

Poznal jsem, že vše, co činí Bůh,

zůstává na věky,

nic k tomu nelze přidat

ani z toho ubrat.

A Bůh to učinil,

aby lidé žili v bázni před ním.

Co se děje, bylo odedávna,

a co bude, i to bylo,

a Bůh vyhledá, co zašlo.“

(Kaz 3, 1, 14–15)

(Soňa Jarošová)

KNIŽNÍ OKÉNKO

Vážení přátelé,

po přečtení minulého čísla MANY jste možná zaregistrovali vznik nového Knižního okénka. Rubriky lze zakládat různými způsoby. Nás ten správný rozjezd čeká až nyní. V centru pozornosti se totiž právem ocitá Kniha, která zaujímá čestné místo v knihovně každého křesťana, tedy i v té farní. S touto Knihou knih se budeme setkávat na našich stránkách velmi často, ať již v podobě odkazů, citací nebo v prostém konstatování souladu s jakoukoliv křesťanskou duchovní literaturou, neboť z ní vše vychází, završuje se a končí. Samozřejmě hovořím o Bibli.

Nebudu se pouštět do výkladu, k tomu jsou zde povolanejší. Pouze se u ní na chvíli zastavím a snad jí vzdám hold, který jí patří. Ti z Vás, kteří se každodenní četbou Bible zabýváte, budete souhlasit s tím, že Vás vždy a znovu zaujme, překvapí a ohromí. A není to jen tím, že v běhu našeho krátkého života dostává každá, námi prožitá událost, viděna optikou Písma svatého, nový rozměr. Poučení nalezneme na všech stranách a především Nový zákon nám přímo říká, jak máme žít. Velmi důležitá je také estetická hodnota, kdy krása a pravda, vnímána věřícím člověkem, zřetelně prostupuje každou částí, odstavcem a veršem. Bible se stala základem evropské civilizace, inspirovala velkou většinu uměleckých děl v malířství, sochařství, poezii, hudbě, architektuře atp. Měli bychom si také uvědomit, kolik generací křesťanů z ní čerpalo vědění a moudrost, kolik nadějí a modliteb se v ní koncentrovalo a jak se v nepřetržitých časech stávala posilou všem.

S Písmem svatým se denně setkáváme

v bohoslužbě slova na mši svaté. Je však dobré,

i nutné, studovat je individuálně. A pokud máme to štěstí, že se jím můžeme zabývat na shromáždění věřících (v naší farnosti na biblické hodině, vedené zkušeným lektorem a exegetou Lukášem Volným), je nám umožněno předávat si názory, prožitky a zkušenosti ve společenství. Jan Pavel II. k našim snahám poznamenává: „Vyzývám všechny k intenzivnějšímu a častějšímu kontaktu s Božím slovem, které v nás působí svou uzdravující a tvořivou mocí! V něm objevujeme tajemství Božího srdce a získáváme světlo, které nám umožňuje orientovat se v různých životních situacích a proměňovat skutečnost, ve které se nacházíme.“

Studiem Bible se podrobně zabývala celá řada křesťanských myslitelů a teologů, kteří nám zanechali dědictví v podobě svých vydaných spisů a knih. Jejich prostřednictvím dokážeme nahlížet zvláště na ty části Starého a Nového zákona, které nám nejsou až tak úplně jasné. Musím zde vzpomenout třeba *Dietricha Bonhoeffera* a jeho knihu *Následování a Výklad Kázání na hoře*, jež obsahuje „zralé myšlenky, nadané podivuhodnou, jasnozřivou silou“. Bonhoeffer nás tu staví před naprosto jednoznačný výklad Ježíšových slov. Svazek si můžete zapůjčit ve farní knihovně.

O Bibli se dá psát ještě dlouho. Bylo by to však zbytečné. Snad, když se po přečtení úryvku z evangelia rozhlédneš po zšeřelém pokoji očima ještě plným touhy putovat s Ježíšem biblickou krajinou, touhy stát se

Martou či Marií, Petrem, Jakubem nebo ný dar nám v ní Bůh zanechal.
Tomášem, uvědomíš si, jaký nedocenitel-

(Margareta Špoková)

OKÉNKO PRO DĚTI

Ahojky, měsíc
utekl jako voda a je
tady nové číslo a s ním
i dětské okénko. Napište mi, jak
si naše okénko představujete,
a vhod'te do krabice v sakristii.
Kdo mě nezná, jsem
želvák Oskar.

Schovávaná

Rychle, někam schovej se,
teď počítá sova.
„Pikola, pikola, deset, dvacet,
ať se každý schová.“

Jezevec si vlezl pod mez,
pod lupen zas ovád,
jenom liška dlouhý ocas
neměla kam schovat.

Hádejte

- » Bez jazyka pravdu říká.
- » Ve dne se nedá vyhnat a v noci odchází sám.
- » Když je tma, po světle touží, když je světlo, pláče.
- » Do hluboké řeky skočí a vůbec se nenamočí,
můžeš do něj bušit holí, ani ho to nezabolí.
- » Očko s železnými zuby přehryzává silné duby.
- » Od vši ke vši běží nitka, lidi k sobě váže, smotat nitku do klubíčka nikdo nedokáže.

Líný kocour leží v chládku,
nevšímá si skrýší.
Neumí hrát na pikolu,
ten si hraje s myší.

Řešení: zrcadlo, stín, svíčka, stín, píla, cesta

Ježek a myška

Leze ježek, leze v lese,
jablíčka si domů nese.
Mračí se a pláče
i když myška skáče.
„Ježku, ježku, co ti vadí?“
„Že mě nikdo nepohladí.“
„Pohladím tě ráda,
lehni si na záda.“

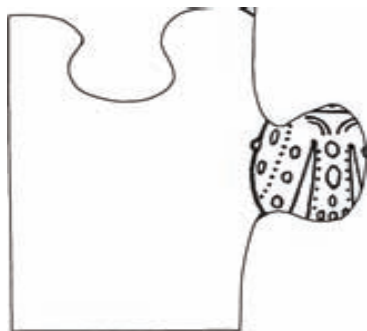
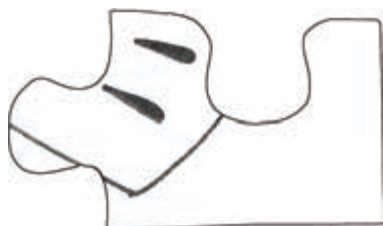

Soutěž!

Vyhrává každý!

- * nasbírej 9 dílků puzzle (další najdeš v Maně č. 10 a 12)
- * vystříhni, nalep na výkres a vybarvi!
- * poznáš, co je na obrázku? napiš to nad obrázek
- * podepiš a svůj výtvar přines na faru

VYHRÁVÁŠ!

Kdo komu vlastně telefonuje?
Rozmotáš tuto motanici?

Schválně, jestli to víš...

- Kolik rostlinných druhů existuje?
  - 10 000
  - 100 000
  - 500 000

- Nejdelsí řeka?
  - Nil
  - Amazonka
  - Dunaj

- Největší ostrov?
  - Grónsko
  - Madagaskar
  - Sicílie

- Největší moře?
  - Středozevní
  - Karibské
  - Černé

- Nejhlubší propast na světě?
  - Mariánský příkop
  - Macocha
  - Hranická propast

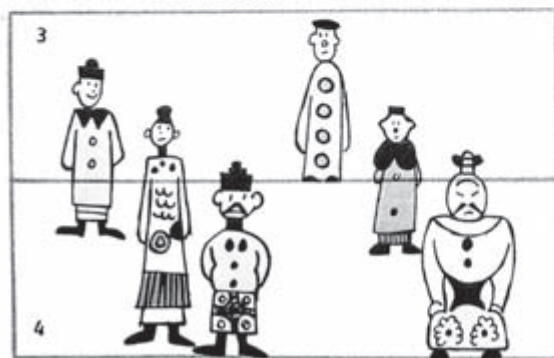
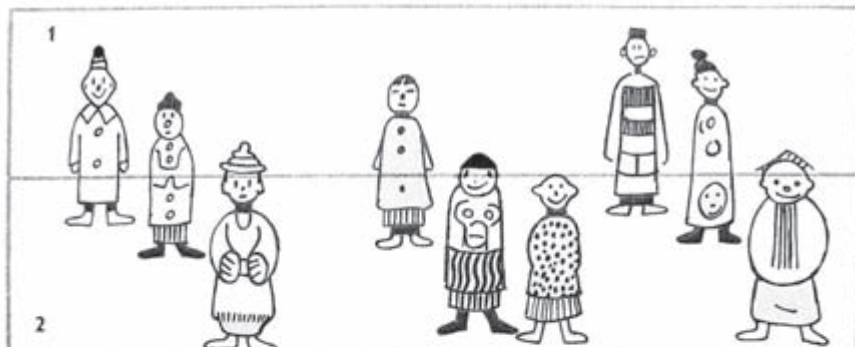
- Ve které zemi je nejvyšší hora světa
Mont Everest?
  - v Číně
  - v Tibetu
  - v Nepálu

- Kolik měří největší vodopád?
  - půl kilometru
  - skoro kilometr
  - pár metrů

Rěšen: 1c, 2b, 3a, 4b, 5a, 6c, 7b

KOUZELNÉ OBRÁZKY!

Vystřihněte si jednotlivé rámečky s obrázky figurek očíslované od 1 do 4. (Šikovnější z vás si mohou celý obrázek okopírovat na papír, aby si Manu nerozstříhali.) Spočítejte figurky! Potom seřadte proužky podle **návodu a)** – spočítejte figurky! Potom seřadte proužky podle **návodu b)** – spočítejte figurky! Kolik těch figurek vlastně je?

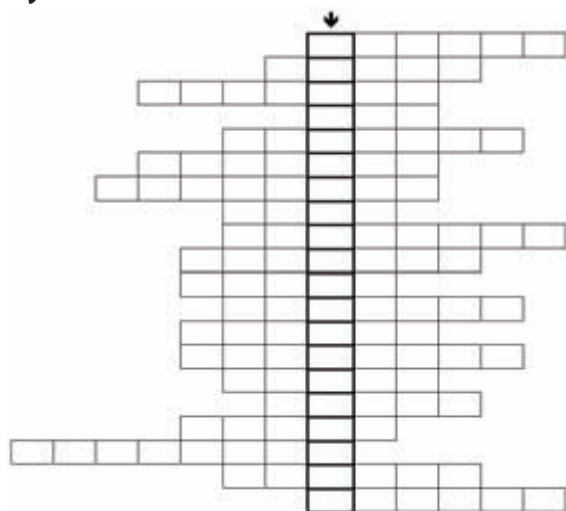
a

3	1
2	4

b

1	3
4	2

Vyhledávací křížovka

- 22. 10.
- 11. 8.
- 20. 8.
- 15. 6.
- 5. 6.
- 4. 12.
- 31. 1.
- 29. 6.
- 10. 8.
- 25. 7.
- 25. 4.
- 22. 11.
- 26. 7.
- 30. 5.
- 29. 6.
- 14. 5.
- 29. 7.
- 28. 1.
- 28. 9.
- 18. 8.

Když najdeš datum, najdeš i jméno svatého, které stačí už jen vepsat do okének.
(písmenko CH piš zvlášť do dvou okének)

Víš z jaké pohádky pochází tento obrázek? Povykládej ji mamince, tatínkovi, babičce nebo bráškově a vybarvi si obrázek.

Jak chtěla Žába létat

Žába seděla na břehu rybníka a nafukovala se, jak už to tak žáby dělají. Vtom vidí, jak po nebi letí červený balónek. Letí po větru, táhne za sebou provázek a kolébá se ze strany na stranu. „To musí být krásné, takhle vysoko letět“, přemýšlí obdivně Žába, „dívat se dolů a kolébat se. To bych taky chtěla.“ Dumá, přemítá, až dostala nápad. „Vždyť já se přece také umím nafouknout, docela jako balónek! Pořádně se nafouknu a poletím. Jenže to bych také uletěla daleko“, přemítá dál Žába, „uletěla a nenašla bych cestu zpátky. Musím se přivázat provázkem, než poletím, abych se vznášela pořád nad rybníkem.“

A už bere Žába provaz a šplhá s ním na strom. Na stromě se Žába pohodlně posadila na větev, přivázala si jeden konec provázku na nohu a druhý omotala kolem větve. Pak se začala nafukovat. Nafukuje se, zvětšuje se, nadýmá, stále víc a víc, až je nafouknutá

úplně nejvíc, jako nikdy dřív nafouknutá nebyla. „Teď jsem úplně jako balón“, myslí si Žába, „skočím a poletím.“ Skočila z větve a letěla. Ale ne nahoru, nýbrž dolů, přímo na zem. A že byla za nohu přivázaná provázkem, zůstala viset nad pěšinou.

Šel kolem Kašpárek a co to vidí? Ze stromu visí na provaze Žába, zmítá se, běduje a naříká.

„Kašpárku, Kašpárku, sundej mne, noha mě bolí!“ Než mohl Kašpárek Žábě pomoci, rup, provázek se přetrhl a Žába spadla na zem. „Co to vyvádíš, Žábo?“, ptá se Kašpárek všecek udivený. Ale Žába mu na to nic neřekla, vlezla do rybníka, schovala se v rákosí a přemýšlela, kde udělala v létání chybu. Nakonec na to přišla:

„To bude tím, že balónek byl červený a já jsem zelená. Příště se musím nabarvit načerveno.“

(Okénko pro děti připravuje Lenka Volná)

Chceš pomoci? Máš dobré nápady? Jsi šikovný?

Tak mám pro tebe ještě jeden úkol.

Cokoli tě napadne, když se řeknou **VÁNOCE**, lze to nakreslit nebo vyrobit, můžeš to zkusit a vhodit do krabice v sakristii. To ale ještě není

konec. Před Vánoci se výrobky vystaví a kdokoli si je bude moci koupit. Penízky předáme na opravu našeho kostela. Já už utíkám vyrábět svícen a kreslit přáníčko. Uf, běžím co mi nožičky stačí, snad to do Vánoc stihnu.

Pac a pus, váš želvák Oskar.

OKÉNKO PRO RODIČE

Chvilí jsem váhala, zda následující řádky zařadit do Knižního okénka, či Okénka pro rodiče. Nakonec, jak sami vidíte, zvítězili rodičové.

Knížku, o níž se chci zmínit, napsal *Robert Fulghum* a nese název „*Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce (Neobyčejné přemýšlení o obyčejných věcech)*“.

Autor ve své knížce uvádí drobné příběhy, úvahy a postřehy z každodenního života. Původně, jak sám říká, psal léta jen „do šuplíku“ a protože působil mimo jiné také jako protestantský pastor, vznikala jeho zamyšlení vlastně pro kostel.

Hledáte-li knížku pro radost a pohlázení po duši, může to být právě ona.

A proč o ní píšu v Okénku pro rodiče? Protože rady, které jsou hned v první kapitole, stojí zato předávat dál...

„O všechno se rozděl.

Hraj fěr.

Nikoho nebij.

Vracej věci tam, kde jsi je našel.

Uklízej po sobě.

Neber si nic, co ti nepatří.

Když někomu ublížíš, řekni promiň.

Před jídlem si umyj ruce.

Splachuj.

Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.

Žij vyrovnaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a zpívej a tancuj a hraj si a pracuj.

Každý den odpoledne si zdřímni.

Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytň někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.

Nepřestávej žasnout. Vzpomeň si na semínko v plastovém kelímku – kořínky mřít dolů a rostlinka stoupá vzhůru a nikdo vlastně neví jak a proč, ale my všichni jsme takoví.

Zlaté rybičky, křečci a bílé myšky a dokonce i to semínko v kelímku – všichni umřou. My také.

A nikdy nezapomeň na dětské obrázkové knížky a první slovo, které ses naučil – největší ze všech – dívej se.“

(Broňa Volná)

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

K čemu jsou dogmata a teologie v dnešním světě?

Problematika dogmat úzce souvisí s teologií. Rozdíl mezi dogmaty a teologií je asi jako mezi jablkem a jabloní. Dogmata jsou těmi chutnými a zdravými plody teologie, které bylo přijato obecnou církví i její autoritou. Co k tomu dodat nového?

Člověk je pod vlivem pokušení zjednodušovat – „dogmatizovat“, stavět si normy, které by náš život uchránily od pochybností a nejistoty. Musíme si ale uvědomit, že právě tyto pocity nás doprovázejí na cestě opravdového růstu ve víře. Stejně jako víra není konečná a je na cestě, která ústí v přímé nazírání Boha, tak i samotná dogmata nejsou absolutní a dokonalá. Dogmata nám mají s důvěrou pomáhat ukazovat správný směr na této cestě. Musíme si uvědomit, že jsou pouhou koncentrací náboženské zkušenosti, která nám je dávana ve formě definice, formule, či chceme-li symbolu k uskutečňování a sdělování pravd víry v našem osobním duchovní zkušenosti. Co to znamená? Jako křesťané jsme křtem povolání a Duchem svatým motivováni se podílet na uskutečňování a zpřítomňování Boha, který se zjevuje jako láska mezi Otcem a Synem. Jelikož jsme křtem a křestní milostí sjednoceni s tělem Kristovým (Ř 6,5) a máme podíl tak na Synu a svobodě Božích dětí (Jan 1,12–13), jsme také legitimními nástroji v Božích rukou. Máme tedy podíl na životě v Trojici.

Čím více si člověk uvědomuje tuto skuteč-

nost, tím více se stává pokornějším, ale také svobodnějším. Tato svoboda uschopňuje člověka se chovat v tomto světě v Duchu Kristově. Není to však óda na lidské schopnosti se připravit na Boží působení v lidském já, ale jedná se o opravdovou pomoc, která se otevírá pro toto působení.

Naopak není nic horšího, než se uzavírat vědomí, že nás může něco nebo Někdo proměnit. Totiž víra ve změnu a hlavně ve změnu člověka osvobozuje, dává dostatečný prostor bližnímu pochopit, že ho přijímáme a respektujeme, i když k nám přistupuje s jiným přesvědčením. Proto dogma není nikdy k prosazování vlastního přesvědčení a odstraňování protivníků víry. Naopak křesťanské dogma má osvobozovat a uzpůsobovat lidské vědomí, otevírat v člověku prostory pro improvizaci Ducha v dnešním světě.

Musíme si uvědomit, že například formule, že Bůh žije v Trojici, není božské podstaty, ale je jen směrovkou na cestě, na jejímž konci tato skutečnost žije.

Pokud se ještě vrátíme k problematice theologizování, tedy poukázat na rozdílnosti mezi žitím a mluvením o dogmatu, pak stojí za připomenutí výrok pravoslavného teologa Pavla Florenského. Svou úvodní větou ve svém stěžejním díle Sloup a opora pravdy, kde

uvádí, že „živá náboženská zkušenost je jediný zákonný způsob poznání dogmat“, otevírá oči těm, kdo chtějí vidět. Právě toto kritérium odhaluje člověku moment, kdy chce vidět a kdy ne. Toto vidění je mimosmyslové vnímání. Organem pro toto vnímání je nejbližší srdce, neboť právě ono, osvobozené pravdou (srov. Jan 8,31–36), dokáže nejlépe nazírat podstatu Boha, který se nám z lásky otevírá, který nás obdarovává jasným vědomím, že Bůh je darující se láskou, kterou člověk není schopen zcela pochopit a zcela přijmout. Jed-

ná se o vidění uschopněné rozpoznat v eucharistii přítomnost celého Krista a nejen materie chleba a vína, rozpoznat, že ve svátosti smíření mi může být opravdu odpuštěno i s přesahem do věčnosti, že v budoucnu opravdu bude všeobecné zmrtvýchvstání v oslaveném těle. Takové vidění je vždy obdarováno nadějí, že dogmata nejsou jen v průběhu dějin člověkem vytvořené a vysněné ideály, aby se mu lépe žilo.

(Ivo Křížka)

RECEPTÁŘ

Nedělní moučník

Těsto:

30 dkg polohrubé mouky
10 dkg Hery, rozpustit
10 dkg cukru krupice
2 žloutky
½ prášku do pečiva
5 lžic mléka
2 lžice kakaa

Náplň:

4 tvarohy
2 vanilkové pudinky

1 l mléka
4 žloutky
30 dkg cukru krupice

Vypracujeme tuhé těsto a roztáhneme na pečicí papír. Namažeme náplní a upečeme.

Potom potřeme sněhem ušlehaným z bílků s 6 lžicemi cukru moučky a pečeme ještě 10 minut.

Dobrou chuť přeje Zdenka Vitásková.

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: +420 596 964 942

<http://www.volny.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: Lukáš Volný, e-mail: lvolny@volny.cz

Náklady na výrobu a tisk jsou Kč 5,-

Uzávěrka příštího čísla je 15. 11. 2006